

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalum, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinanae Donationis ratio discurrit ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

Boetii Eponis Frisii De Iure Sacro - Vel Principorum Iuris Pontificii Libri III.

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

Symma Capita Libri Primi De Iure Sacro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61749](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61749)

SVMMA CAPITA LIBRI PRIMI
DE IURE SACRO.

Ex capite primo.

- 1 **V**aria iuriis virtusque discrimina quibus ex fontibus fluant. pag. 1.
- 2 **F**inis investigatio quam necessaria. 2.
- 3 **F**inis legum quomodo cognoscendus, & vnde sit astimadus, ex fine nimiriū politiarū quibus applicantur. 2.
- 4 **Q**ualis Respublica tales leges. 3.
- 5 **T**ot forma legum quot Rerum publicarum. 6.
- 6 **L**ex instar sagittarj. 6.
- 7 **L**ex instar fulcrorum. 6.
- 8 **L**ex quid. 6.
- 9 **L**ex canon seu regula fabrīlis. 6.
- 10 **L**ex quid Platoni. 7.
- 11 **S**ex Rerum pub. formæ, cum variis formarum singulærum generibus, causa diuersi peculiarisq; legū finis. 7.
- 12 **L**eges quo sensu dixerit Aristoteles esse separatas ab iis que Remp. describunt. 9.
- 13 **L**eges politiis non politias legibus accommodatas esse cur dixerit Aristoteles. 9.
- 14 **Q**uam stultus illorum sit conatus qui leges & consuetudines ubique volunt oisdem. 10.
- 15 **S**ex forma Rerum pub. breviter explicata. 10.
- 16 **I**llustres aliquot populi temporibus Aristotelis. 12.
- 17 **I**us Pontificium ius est Ecclesiasticum. 12.
- 18 **P**olitia Ecclesiastica seu spiritualis & politia Civilis diuersi fines. 12.
- 19 **E**cclasiasticum Corpus quomodo sumatur. 13.
- 20 **E**cclasiastici Corporis amplitudo. 13.
- 21 **F**inis Ecclesiastici biuns Corporis. 14.
- 22 **D**e lustrationibus & purgationibus animorum somnia philosophorum. 15.

23

24

S V M M A C A P I T A

- 23 Duplex Ecclesia militantis consideratio, multarum difficultatum submotrix. 15.
24 Ecclesia Corpus politicum. 16.
25 Ecclesia sponsa Christi. 16.
26 Lex diuina. 17.
27 Lex Ecclesiastica quorsum diuine accesserit. 18.
28 Unde profulant leges Ecclesiasticae. 19.
29 Legis Diuina, Canonica, Civilis, comparatio. 19.
30 Mundanas vocarileges Civiles, at Ecclesiasticas, diuinias & spirituales. 20.
31 Finis ultimus declarat cuiusque rei naturam. 20.
32 An salutis animarum sit finis iuris Pontificij, prout volunt plerique. 20.
33 EXTRA ECCLESIAM NULLA SALVS. 21.
34 Ecclesia spirituale Corpus. 22.
35 Spiritus esse sancti legislationem Ecclesiasticam. 22.
36 Iuris utriusque discrimen. 22.
37 Auctoris opinio ab fine iuris Pont. quomodo differat ab opinionibus aliorum. 24.
38 Testimonia legislationis Ecclesiastica multiplicia de vero suo fine. 25.
39 Ex Decreto Gratianeo. 25.
40 Potestatis utriusque, temporalis & spiritualis, discrimina. 25.
41 Gladius Regis, claves Ecclesiae. 25.
42 Pontifex bifaxiam consilium, & ut legislator & ut Pastor. 26.
43 Vbi finis ultimus Ecclesiastica politia definit, ibi finis Ecclesia tanquam sponsa Christi incipit. 26.
44 Legis diuina cum Ecclesiastica coniunctio. 27.
45 Promiscua finium sumptio unde. 27.
46 Functiones utriusque potestatis distinguuntur. 27.
47 Canones instinctu sancti Spiritus editi. 28.

48 San-

LIBRI PRIMI.

- 48 Sanctum Spiritum quinam blasphemari. 28.
49 Ex decretalibus. 29.
50 Potestatis virtusque distinctio suis finibus. 29.
51 Summus Pontifex & Magister & Pastor. 31.
52 Pontifex Regum iudex. 31.
53 Spoliatus etia restituendus per illum qui non spoliavit. 31.
54 Insurandum de soluendis usuris relaxandum. 32.
55 Insurandum super alienatione rerum dotalium, &c. 32.
56 Bonae fidei perpetuitas in præscriptionibus. 32.
57 Decimorum solutio. 33.
58 Secundum tertium genus affinitatis. 33.
59 Ex delictis defunctorum quatenus teneantur heredes. 33.
60 Propter solutionis dilationem pluris auctoritate licet. 35.
61 Ut agrotos inducant medici ad anima medicos adiuvandos, & ne peccandi dent occasionem. 36.
62 Ex libro sexto Bonifaciano. 36.
63 Non obediens legi non temere quis reputandus. 37.
64 Pactum filia iuratum, se sola dote contenta foro. 37.
65 Compulsio Clericorum per laicos improba. 37.
66 Insurandum generale de seruandis legibus vel statutis quatenus obliget. 38.
67 Iuramenta mulierum de non contraueniendo alienationibus in laico etiam foro seruanda. 38.
68 Exceptio rei iudicata in uno foro quatenus admittatur in altero. 38.
69 Congrua pastorum à Religiosis pendetum portio. 39.
70 Electio sepultura quatenus permissa. 39.
71 Visitationum iterario. 39.
72 Assassinorum subornatores. 40.
73 Excommunicati quatenus à foro repellendi. 40.
74 Ex Clementinis. 40.
75 Insurandum Imperatoris Pontifici præstandum, fidelitatis esse & obedientia. 40.

ā iiiy

76 Trans-

S U M M A C A P I T A

- 76 Translatio Imperij à Græcis in Germanos. 40.
77 Tragœdia Henrici Imp. cum Roberto Sicilia Rege. 41.
78 Aduersus extorquentes vestigalia Clericis. 41.
79 Beguardorum & Beguinarum secta. 41.
80 Ex Extravagantibus Joannis 22. 41.
81 Ordinum sacrorum suscep^tio post matrimonium iam
contractum. 41.
82 Bizochorum secta. 42.
83 Ex Extravagantibus communib^s. 42.
84 Romano Pontifici subesse de salutis esse necessitate. 42.
85 Monetarij. 42.
86 Emptio reddituum iure probata. 42.
87 Dominicanorum & Franciscanorum privilegia. 42.
88 Libellorum omnium fori Ecclesiastici clausula qua-
dam perpetua, finem iuris huius inculcans. 43.
89 Forum Ecclesiasticum est forum spirituale. 44.
90 Mortis cur nulla pœna iure Pontificio. 44.
91 Excommunicatio medicina. 44.
92 Ecclesiastica leges unde de prompte. 45.
93 Sententia Patrum etiam Sanctorum non habent vim
legis. 45.
94 Legislationis Ecclesiastica fundamenta. 45.
95 Jus Canonicum diuino cōseret. 45.
96 Fons discriminū inter utrumque ius. 45.
97 Cur leges Civiles adeo sint imperfæctæ. 46.
98 A fine frequenter aberrari. 46.
99 Legum Civilium dīnerū casus unde. 46.
100 Leges Romanorum Plotarcho visaridicula. 46.
101 Ius Pontificium cur perfectius. 46.
102 Sal terra quo sensu dicti Apostoli Chrysostomo. 47.

E X C A P I T E I I .

- 103 Partitio dicendorum deinceps. 47.
104 I. Leges Ecclesiastica Civilium castigatorie. 47.

105 2. Arg.

L I B R I F R I M I .

- 105 2. Argumentorum his aduersantium solutio. 48.
106 3. Questionum quarundam hinc dependentium tra-
ctatio. 48. (ducere. 4.)
107 Pacta nuda ne iure quidem Canonico actionem pro-
108 Cap. 1. de Pactis. de publicis agere pactionibus. 49.
109 Ius Pontificium suis è fontibus interpretandum. 51.
110 Inter simplicem sermonem & iuramentū non esse dif-
ferentiam apud Deum quo sensu dictum fuerit. 52.
111 Respondetur argumentis aliis huc pertinetib[us]. 53.
112 Deceptione infra vel in dimidium sitne rescissioni per
Pontificium ius obnoxia. 53.
113 Deceptionem in dimidium & deceptionē in duplum,
nam eandemq[ue] esse. 53.
114 Licere contrahentibus in unicem circumuenire quo sen-
su dictum sit, & quid hic ius Pont. 53.
115 Quid si decipiens precij fuerit ignarus? 56.
116 Licere, & honestum esse, plurimum differre. 56.
117 Supergrediendi verbum quale D. Paulo. 56.
118 Dolus bifariam sumptus. 56.
119 Reticentia quatenus dolo non comparetur. 57.
120 Quoad compromissorum vires nullum inter utrum-
que discrimen. 57.
121 Bona fidei perpetuitas in prescriptionibus. 58.
122 Clementis Alexandrini esse non Clementis 3. Pont.
Romani cuius meminit Concilium Lateranense. 58.
123 Ephesinus Legislator in c. Vigilanti. de prescript. 58.
124 Quid si post vescpcionem vel præscriptionem comple-
tam superueniat aliena rei scientia. 59.
125 Tempus luctus iure Pont. cur non spectetur in secun-
dis contrahendis nuptiis. 59. (ritus. 60.)
126 Adulterā an auctoritate propriarectè relinquat ma-
127 Exempla Patrum omnia non emere in exemplum
trahenda. 60.

ā v

128 Di-

S V M M A C A P I T A

- 128 Diuortio non dirimi matrimonium. 60.
129 Continentia vidualis rara. 61.
130 Leges etiam per se bonas castigaritamen. 61.
131 Concubinatus. 61.
132 Quinquennij præscriptio. 61.
133 Muliebre testimonium. 62.
134 Argumenta Fortunij Garciae soluuntur. 62.
135 Jus Pontificium quatenus humanum. 63.
136 Ius Pontificium quatenus divinum. 63.
137 Tabula Decalogi secunda iuris humani Philoni. 64.
138 In ipso novo Testamento quadam iuris esse humani
vel Ecclesiastici. 65.
139 Pontificij vel Ecclesiastici iuris incunabula. 65.
140 Legis Mosicae dator Deus Pater, legis Euangelicae
Deus Filius, legis Ecclesiasticae Deus Spiritus san-
ctus. 66.
141 Nam profana sit Garciae sententia. 66.
142 Deriuatiq; iuris Canonici prorsus alia quam iuris Ci-
uilis. 67.
143 Garcias cōfundit legē aeternam cū diuina, pessimè. 67.
144 Diuina positiva. 67.
145 Diuina naturalis. 68.
146 Quattuor illustres causæ cur diuina fuerit opus lege
prater tres alias. 68.
147 Leges Ecclesiasticas ex hac diuina deriuari. 68.
148 Leges omnes Ecclesiasticas ad normam diuinae legis
explorari. 70.
149 Leges Ecclesiasticas ubique terrarum esse easdem, non
Ciuitates; & huic rei causa. 70.
150 Quatenus naturali etiam ratione leges Ecclesiasticæ
deriuenter ex diuina. 71.
151 Legislator Ciuitatis legē diuinā quatenus intueatur. 71.
152 Principum politicorum leges cur adeo differentes. 71.
153 Co-

L I B R I P R I M I .

- 153 Conarruia seu dormitatio seu fluctuatio circa iuris utriusque finem derivationem q. 72.
- 154 Dominici Soto de diversissimo iuris utriusque sententia Garciae contraria. 72.
- 155 Melchioris item Cani de eadem re sententia clarissima plenissima q. 73.
- 156 Item finis conclusionum qui principiorum. 74.
- 157 Aluari Pelagi praeclarum hac de re indicium. 74.
- 158 Nobilissimum iriga genus. 74.
- 159 Oceani Cantabrigi nebula commodum discuba. 74.
- 160 Nihil pro Garcia facere Proœmium Decretalium. 74.
- 161 Generis definitio singulis conuenientibus speciebus non tollit proprias earundem specierum differentias propriosve fines. 75.
- 162 Bonum commune aliter ab Ecclesia considerari aliter à politia Ciuli. 76.
- 163 Tria item iuris precepta. 76.
- 164 Nec sanctum Doctorem, nec Aristotelem, nec Ciceronem, nec Iustinianum, nec Jurisconsultos, nec ullos alios, vel hilum facere pro Garciae sententia. 76.
- 165 Diu Thomas clarissima de diversissimo iuris utriusque fine sententia; Garciae Garcianis q. nunquam visa, vel certe non animaduersa. 77.
- 166 Contra sanctum suum Doctorem semet armauit Garcias dum Senensem Theologum & Ioannem Andream Jurisconsultum perinter impetiit. 79.
- 167 Proœmium Decretalium de lege simul Euangelica toqui. 79.
- 168 Ius etiam Civile Garcias ait pro fine ultimo salutem spectare animarum, scilicet. 79.
- 169 Peccata quomodo & quorsum prohibeat ius Civile, quomodo lex diuina, lexq. Pontificia. 80.
- 170 Medici, gymnasta, luctatores, & similes, quorsum pro-

S U M M A C A P I T A

- sum prohibeant peccata. 80.
- 171 Leges diuina quatenus natura constent. 80.
- 172 Natura naturans Doctoribus. 81.
- 173 Necessaria diuina legis à naturali distinctio. 81.
- 174 Origo Garciani multiplicis erroris. 82.
- 175 Legem Ecclesiasticam & Civilem inter se specie sub-
alterna differre. 82.
- 176 Politica lex an obliget conscientias. 82.
- 177 Principes Christiani quatenus finem spectent salutis
eterne suis in legibus ferendis. 83.
- 178 Principum cōstitutiones de rebus Ecclesiasticis qua-
tenus rata sint. 83.
- 179 Morali philosophia subjici ius Pont. 83.
- 180 Totus error Garcia logicus est. 84.
- 181 Ius omne rationis esse practice. 84.
- 182 De fide quoque fieri leges. 84.
- 183 Legislator etiam Christus, non tantum Redemptor. 85.
- 184 Fidei dubia verē determinari legibus Pontificis non
tamen Imperatoris. 86.
- 185 Vel incepit vel schismaticē locutum Garciam, de du-
biorum fidei per Pontificem determinatione. 88.
- 186 Lex translatitia. 89.
- 187 Determinationes dubiorum fidei per Pontificem, pa-
ris auctoratis esse cum ceteris fidei articulis. 89.
- 188 Metus p̄enarum temporalium frequenter maior
quam sempiternar. purimis. 89.
- 189 Pratica quadā Theologia rectēne vocetur ius Pon-
tificium. 89.
- 190 Rectrix quadam Theologia ius Pontificium. 90.
- 191 Clauis Ecclesiasticarum genus triplex, varie tamē
à variis acceptū, quatenus Pontificij sit juris & qua-
tenus Theologia. 91.
- 192 Clavis quid Ioanni PP. XXII. 93.

193 Clas-

LIBRI PRIMI.

- 193 Clavium distinctio Divi Thomae. 93.
194 Ecclesia legumlatoribus & rectoribus obediri praecepit ipse D. Paulus. 94.
195 Ad utros potius recurrendum sit in questionibus communib[us], ad Theologos an ad Pontificios Iurisperitos. 95.
196 De qualibet scientia vel arte melius indicare peritos artis eiusdem quam illos ex quibus eiusdem scientiae vel artis principia deponuntur. 97. (tendum. 98.)
197 De fide vel heresi iudicium forese Theologis, an comitem.
198 Novum tribunal Theologorum forese. 98.
199 Theologi Canonistis an praferendi sint in beneficiis & prelaturis Ecclesiasticis. 98.
200 Finis infiniti desiderium. 99.
201 Antiquitas iuris Ecclesiastici seu Pontificij. 100.
202 Nullus hominum cœtus absque legibus, ne consule-ratorum quidem. 100.
203 Legū Ecclesiasticarū apud antiquissimos mērio. 100.
204 Temporis Apostolici sedulitas in legibus Ecclesia-sticis condendis, ut & omnis eui succendentis. 100.
205 Nonis atque nouis opus esse semper legibus. 101.
206 Ecclesiastica leges ante Christum natum iam inde ab orbe condito. 101.
207 Ecclesiae Christianæ leges auctoritate tū ipsius Christi Domini, tum Apostolorum, fieri iussæ; totiusq[ue] status Christiani vel Christianismi necessitatibus ita postulantibus desiderata. 101.
208 Testimonia Christi Domini de Ecclesia sua legibus oportanis excolenda. 102.
209 Solum Petrum vniuersaliter accepisse claves; reliquis Apostolis in partem duntaxat sollicitudinis admissis eiq[ue] iunctis à Christo. 102.
210 Inter Apostolos discrimen potestatis fuisse. 103.
211 D. Cyprianus de Apostolorum potestate locutus, for-

mam

S V M M A C A P I T A

- mam priscorum Ponificum religiose seruauit. 103.
212 Dic Ecclesiæ, quomodo sumendum. 104.
213 Qui vos audit me audit quo pertineat. 104.
214 Apostolorum hac de re testimonia in ipso noui Testamenti libello. 105.
216 Hæretici sacra scripture mutilatores. 107.
217 Constitutiones Apostolorum seu diatragæ. 107.
218 Statui totius Christianismi necessariis legibus esse semper opus, ex ipsa probatur noui Testamenti scripture. 108.
219 Seculum hoc impudentissimum. 108.
220 Omnis legislatio sacra vel ad fidem pertinet vel ad mores. 108.
221 Dubitatio temporibus Apostolicis de Mosaice legis observatione. 108.
222 Primum Concilium Ecclesie Christi. 108.
223 VISVM EST SPIRITU SANCTO ET NOBIS, quorum pertineat. 109.
224 Illud NOBIS quorsum. 109.
225 Petri Principatus Ecclesie necessarius ad finem usq; mundi. 110.
226 Ecclesia columnæ & firmamentum veritatis. 111.
227 Apostolorū diligens in extirpādis hæresibus cura. 111.
228 Hæresum grassatio perpetua. 111.
229 Hæreticorum Catalogus ingens. 111.
230 Unica hæresion omnium causa, caput Ecclesia unicum non agnoscere. 111.
231 Improborum per Apostolos coercitio per formam Iurisdictionis & Iudiciorum. 112.
232 Rerum plurimarum ad Ecclesiasticam politiam pertinentem Catalogus de quibus Apostoli leges esse certas voluerunt. 113.
233 Canones unde dicti. 113.

234 Ca-

L I B R I P R I M I .

- 234 Canonis vox ab ipsomet Apostolo usurpata. 113.
235 Pauli locus illustratus. 114.
236 Conformibus ubique Canonibus utendum; sic tamen,
ut qualibet Ecclesia peculiares quasdam possit habere
constitutiones. 114.
237 Conciliarū Provincialiā Dicēsanorumq; ratio. 114.
238 Locus ille Paulinus quomodo sumatur a Chrysostomo. 115.
239 Dogmata non temere mustanda neque leges. 115.
240 D. Petrus Canones Ecclesiasticos laudat. 115.
241 Judices requirunt Christianos Apostoli. 115.
242 Contemptibiles in Ecclesia quinam. 115.
243 Ecclesiastica functio quātō sit sublimior Civili. 116.
244 Ad mundi usque consummationem legibus Ecclesiasticis opus fore probari locis noni Testamenti. 117.
ēpiop̄sv. 117.
245 Missionis divina successio perpetua. 118.
246 Vocationum varietas, uno tamen sub capite; sicut in
humano corpore. 118.
247 Vrbs aeterna cur dicta Roma Marcellino, & Hono-
rio Imperatori. 119.
248 Christus Ecclesie Caput, aliter longe quam Ponti-
fex. 120.
249 Hereticorum calumnia. 120.
250 Soli Christo deberi salutem nostram. 121.
251 Apostoli quoque vocantur ~~fundamenta~~ sed aliter lon-
ge quam Christus. 121.
252 Primus Petrus. 122.
253 Tu es Petrus &c. 122.
254 Capitis varia sumptiones. 122.
255 Capitum gradus variy. 123.
256 Quale Caput Christus ipse, quale Caput Magistra-
tus, vel aliter alio maior. 124.

257 Beaq-

S U M M A C A P I T A

- 257 θεοποιον Ecclesia Caput solus Deus; θεοποιον vero
Pontifex. 124.
- 258 Cur Capite fuerit opus terrestri. 125.
- 259 Anarchia hereticorum. 125.
- 260 Iura Pontificia Civilibus antiquiora multè. 126.
- 261 Versiculus Psalmi de Constitutionibus Apostolicis
& Ecclesiasticis admirabiliter illustratus. 126.
- 262 Ordinatio Testamenti super sacrificia. 126.
- 263 Sacrificium incruentum præcipiens omnium legum
Ecclesiasticarum scopus. 127.
- 264 Crassissimum cacodamonis mendacium de S. Petro,
quasi qui nunquam fuerit Roma. 129.
- 265 Singulæ sedes norunt suos Apostolos eorumq[ue] successo-
res; & Romana nesciet. 130.
- 266 Populi concursus ad supplicium D. Petri teste Ba-
bylonio. 130.
- 267 Auctores historie D. Petri praestantes aliquot. 130.
- 268 Romanus q[uo]d D. Petrus appellauerit Babylonem. 131.
- 269 Auctores primi cacodamonicæ vanitatis Petrum Ro-
ma fuisse negantis. 132.
- 270 Successiones in Ecclesiis inspicienda. 133.
- 271 Crucifixio Petri. 135.
- 272 Plurimorum testimoniomissio ut in reminimè necessa-
ria. 136.
- 273 Iuris Civilis hac in re testimonia. 137.
- 274 Mulierculas etiam acceptrices esse posse quoad h[oc]
rem; Petrum videlicet Romam passum fuisse. 137.
- 275 Balsamoris eadem de re testimonium. 138.
- 276 Romanos Pontifices esse veros Petri successores. 138.
- 277 Ecclesia Romana Mater ac Magistra omnium
Ecclesiarum iam inde à priscis temporibus iustissime
nominata. 139.
- 278 Item Caput & Cardo. 139.

279 Cœ-

LIBRI SECUNDI.

- 279 Cœcum schisma Grecorum, Patriarcham Constantiopolitum appellavit antium Oecumenicum. 139.
280 Balsamon schismaticus. 139.
281 Phocas Imperator alioqui malus, tam coeci schismatis osor. 140.
282 Phoca decretum iuri diuino conformiter factum, & minimè nonē. 140.
283 Pontifex Romanus quomodo sit appellatus verè quod est; Gregis nēpe Dominici Pastor universalis. &c. 140.
284 Pontifex Ordinarius omnium, & quomodo. 140.
285 Sententia vera capitulo primæ sedis. dist. 99. 141.
286 Pontifex non male dici potest. Episcopus universalis; & quomodo. 141.
287 Capitulum primæ sedis quo pertineat. 142.
288 Finem capitulo primæ sedis non Patrum esse Africorum sed Gratiani transiit ad sequentia. 142.

SVMMA CAPITA LIBRI SECUNDI
DE IURE SACRO.

EX CAP. PRIMO.

- 1 Traditiones atque constitutiones illa quarum scriptura, quam sive meminit. 144.
2 Canones Apostolorum. 144.
3 Constitutiones Apostolorum per Clemētem editæ. 145.
4 Duo genera librorum iuris Pontificij iam inde ab Apostolicis temporibus. 145. (mina. 145.)
5 Crescente legislatione necessario crescent librorū volumen.
6 Primum genus scriptorum iuris Pontificij. 145.
7 Gracorum ius Pontificium. 145.
8 Balsamonis etas. 145. (Siuilis. 146.)
9 Interpretæ Canonum Graci, priores interpretibus iuris
10 Etas Photij. 146.

ii

ii Alij